Teuvo makasi maassa ja mietti, miten hän oikein päätyikään siihen. Hän kelasi ajatuksensa alkuun ja alkoi käydä niitä läpi. Hän oli lähtenyt ystävänsä syntymäpäiviltä, autolla, juopuneena. Marraskuinen ilta oli ollut pimeä, ja tiet olivat olleet jäässä. Teuvo oli ajanut jo hyvän matkaa pitkällä metsätiellä, kun hänen oli pakko pysähtyä. Hän alkoi muistaa illan tapahtumia pala palalta: Iidan ilme, kun tämä juoksi kauhistuneena pois Markuksen nauraessa taustalla, liian monta tyhjää kaljapulloa, repeytyvän vaatteen ääni,verta autonpenkillä. Hänen oli pakko päästä pois autosta. Pois kaikesta. Teuvo veti sytkärin taskustaan ja poltti tupakan kädet väristen. Hän seisoi ulkona pitkään, vaikka hänen kätensä alkoivat palella pakkasessa. Kaukaa pilkahti ajovalot, ja kun auto tuli lähemmäksi, hän tunnisti sen kaverinsa Johanneksen autoksi. Hän tiesi, ettei Johannes koskaan juonut ja päätti pyytää tältä kyydin kotiin. Auto hidasti ja pysähtyi hänen eteensä. Ratissa ei kuitenkaan ollut Johannes, Teuvo tajusi ja hänen verensä jäätyi. Siinä oli Iida. Tämä rullasi ikkunan alas ja puhui osin takeltelevalla, osittain itkuisella äänellä. “Sinä hirviö. Miten kehtaatkin näyttää naamaasi täällä!” hän huusi. Teuvo nosti kätensä varovasti ylös ja lähti hitaasti kävelemään kohti auton ikkunaa. “Seis! Et liiku enää millimetriäkään”, Iida sanoi uhkaavalla äänellä. Teuvo pysähtyi paikoilleen, ja yritti puhua kauhustaan huolimatta. “Olen niin pahoillani, en tiennyt mitä tulisi tapahtumaan. Minä en todella halunnut, että niin käy”, hän sanoi kangertelevalla äänellä. Iidan kasvot näyttivät vääntyvän raivosta, ja hän sulki ikkunan. Teuvo kääntyi lähteäkseen, mutta Iida oli nopeampi. Teuvon nopeiden refleksien ansiosta auton lähtiessä liikkeelle hän kerkesi hypätä, mutta hyppy ei osunut sinne minne piti. Hän löysi itsensä makaamassa auton konepellillä, kun Iida lähti kiihdyttämään. Hän ehti juuri ottaa kiinni, ja luuli tippuvansa ihan juuri kyydistä, kun… Se puu tuli ihan mutkan takaa. Mutta siinä se oli. Ja nyt Teuvo makasi ojanpientareella tuntien elämänsä valuvan pois.